

OASIS OF HOPE

Vipps 12321
Konto 1503.42.70659
Org.nr. 912 880 133
oasisofhope.no

Da er vi vel tilbake etter en innholdsrik uke i Kenya. Og endelig fikk vi se det nye skolebygget til Oasis of Hope med egne øyne, og ikke bare på bilder! Denne gangen var det Anne Kristi, jeg (Kristin) og min ektemann Roald som reiste ned.

For tre år siden fikk Anne Kristi og jeg være med på å mure de første steinene i det som skulle bli vår nye skole. Nå står bygget der og gir skolegang til ca. 260 elever og arbeid til 12 lærere, 2 kokker og en vaktmester/gartner. Vi er stolte, glade og takknemlige! Riktignok er fire av klasserommene ikke helt ferdige ennå, det skal settes inn glass i alle vinduene, strøm skal trekkes og det er litt småplukk her og der som gjenstår. Men skolen er i full drift med motiverte barn og dyktige voksne. Og etter hvert som vi klarer å få inn mer penger, har vi et håp om at bygget skal kunne stå ferdig innen utgangen av året. Det er her den store utfordringen for oss i Norge ligger: skaffe nok penger slik at skolen kan ferdigstilles og godkjennes av myndighetene. De kommer stadig vekk på uanmeldte befaringer og med dertil krav og forventninger om hva som skal til for at skolen vår skal bli erklært ferdig etter forskriftene. Det er tungt å få inn nok penger, så for første gang vurderer vi i styret å gå inn med private lån for å komme i mål i tide.

Men du verden så fornøyde vi er med det vi fikk se! Så mye som er blitt gjort, funksjonelt og med godt håndverk og solide materialer. Ingeniør Thomas har god oversikt over hva som skal gjøres når, og styrer det hele med trygg hånd. Han har underveis i byggingen sørget for å gjøre klart til å få lagt inn strøm, med punkter til lys og støpsler. Tanken er på sikt å sette en stolpe inn på vår tomt og trekke kabler fra en nærliggende stolpe. Strømmen kan være litt ustabil i Kenya. Det er derfor ønskelig å få montert et solcelleanlegg som back up en gang i fremtiden.

Også denne gangen hadde vi et nyttig møte med styret vårt på Mbita, der vi drøftet utfordringer og videre fremdrift, samt foretok en liten oppsummering av hva som var blitt gjort til nå. De gjør en fantastisk og uvurderlig jobb. Vi er glade for å ha så kloke, kunnskapsrike og engasjerte folk med på laget! Samtalene med lærere og rektor var gode og oppmuntrende. Deres største utfordring er at det er alt for mange som ønsker at barna deres skal gå på akkurat vår skole! Det er i utgangspunktet hyggelig

at skolen vår og lærerne der har så godt rykte, men det skaper enormt hodebry for vår kjære rektor Ezra. Foreldre kommer leiende med barna sine og ber pent om å få plass, eller

plutselig bare dukker det opp barn som er blitt sendt av gårde. I Kenya er det lov til å ha maks 40 barn per voksen. Hva gjør man da når man plutselig oppdager nye elever som har blandet seg inn i mengden uten å være registrert? Og som i tillegg absolutt er i målgruppen; fattige og trengende? Og kanskje har de større behov enn flere av de som allerede går på skolen. Under pandemien var skolene i Kenya stengt, og under byggingen var de fleste av elevene våre fordelt på andre skoler. Når nå skoleåret

startet opp igjen i januar, og skolen vår var klar til å ta imot elevene, strømmet det på med gamle og nye barn. Og flere av klassene er fulle. Det som skjer nå, er at noen av de gamle elevene kommer tilbake flere uker etter skolestart, og siden de fortsatt har sin gamle skoleuniform, glir de fort inn i mengden. Hjertene til lærerne både brenner og blør for disse barna. Og de vet hva det kan bety å sende dem vekk. Samtidig kan skolen risikere å bli både straffet og stengt hvis vi ikke følger myndighetenes regler.

Dette er hverdagen for de ansatte på skolen, og den største utfordringen de har å hankses med. Ellers er hele skoleprosjektet en eneste stor solskinnshistorie. Og vi er så glade og takknemlige for alle som bidrar både praktisk og økonomisk, for alle som tenker på oss

og heier på oss. Og ikke minst for at vi får lov til å være en del av det hele. Det er så vi må klype oss i armen når vi ser resultatet av arbeidet vårt, som begynte som en liten spire for snart ti år siden; med et dårlig bølgeblikkhus og drøyt 20 elever som var slitne og ukonsentrerte grunnet mangel på næring. Vi skjønnte fort at mat var viktig for elevenes læring, og prosjektet «Food for learning» ble styrende for vårt videre arbeid.

**Tusen takk for den støtten du gir til Oasis of Hope sin skole på Mbita!
Det er et fantastisk arbeid som blir gjort av våre ansatte og andre medarbeidere
der nede, og uten økonomisk og moralsk støtte fra våre givere i Norge,
hadde ikke denne skolen vært mulig.**

De yngste elevene passer godt på hverandre, slik at alle kommer seg til vaskeplassen hvor de eldre hjelper til. Og deretter er det mat å få!

Det er strenge krav til antall latriner. Nå er de på plass – gutter og jenter hver for seg.

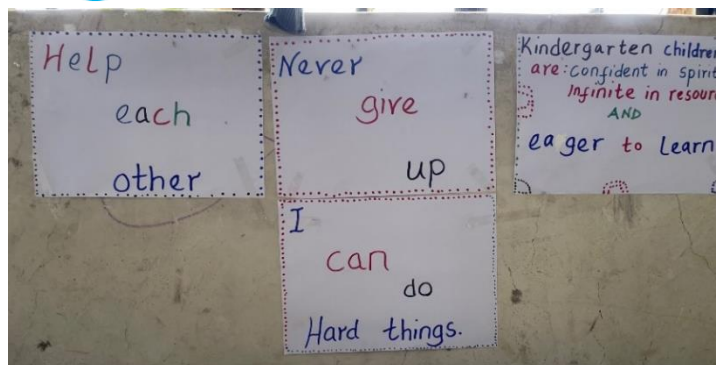
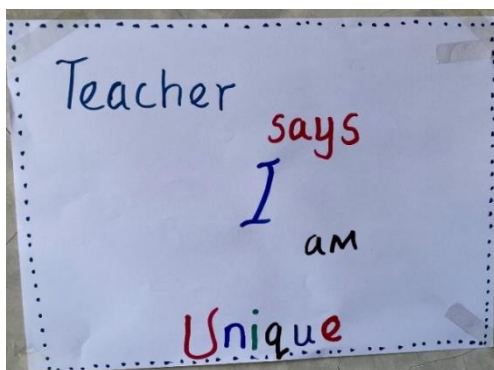
Her er skolehagen! Foreløpig litt beskjeden, men det skal etter hvert bli både løk, tomater, paprika og mango.

Her er de fleste av våre flotte lærere samlet, og får en liten hilsen før vi takker for oss.

Rektor Ezra informerer om arbeidet sitt.

Gode ord fra en engasjert lærer til sine små elever.

Elevene hjelper til med forskjellige oppgaver. Her fylles det vann på en vaske-stasjon. Og på kjøkkenet er noen av jentene med på å dele ut lunsjen.

På slutten av skoledagen skal klasserommene rengjøres. Noen bærer pulter ut og inn, mens andre vasker. Det er gode rutiner på skolen til Oasis of Hope!

Følg oss gjerne på hjemmesiden vår
Oasisofhope.no,
eller på Facebook.

Med glad og takknemlig hilsen fra
Kristin Hulbak Skaar
for Oasis of Hope.